

Ablonczy Balázs volt az Eötvös József Gimnázium 12. E osztályának vendége

2026. február 11-én

Örültünk, hogy a történész úr elfogadta meghívásunkat és annak is, hogy az **Alumni** program keretében élhattünk azzal a különleges lehetőséggel, hogy egy „valódi” történész az iskola osztálytermébe eljön és csak a mi osztályunknak tart előadást.

Az előadásra osztályfőnöki óra keretében került sor, amit már előbb, a szünetben elkezdtünk, mert várhatóan nagy érdeklődés övezte az előadást.

A történész úr elmondta bevezetőjében, hogy nem egy klasszikus történelem óra megtartására készült, hanem a korra jellemző problémák felvázolásával szeretné számunkra a huszadik század első felének világát megmutatni.

Már az első kérdés is érdekes és rendhagyó szemszögből közelítette meg a megjelölt korszakot. Jelentkezéssel válaszoltunk arra a kérdésre, hogy kik azok, akiknek mindkét szülője Budapesten nőtt fel...? Talán egy diák jelentkezett.... Majd azok jelentkeztek, akiknek a szülei határon túlról származnak. Erre már valamivel többen emelték fel a kezüket.

Az egyik diáklány a következőket jegyezte fel visszaemlékezésésként: Történelem órán már részletesebben tanultunk a 19. század végéről és a két világháború közötti időszak történéseiről, de az előadás egy folyamatként világított rá a témára. Nekem nagyon sokat segített, hogy átlássam a teljes folyamatot és nem különálló témakörökként értelmezem őket.

Probléma-gócokat vázolt fel a történész úr és mindegyikhez képeket, térképet vagy statisztikai kimutatást vetített. Fontos volt, hogy nem sok képet láthattunk, de ami volt, az érthető és világos volt.

Olyan általános és mindenre kiható témákat emelt ki, amik nem csak Magyarország, hanem egész Európa történelmét befolyásolták. Ezek a jelenségek a következők voltak: földkérdés, a nők választójoga, szegénység, kivándorlás, zsidókérdés, a lakhatás kérdése, az ősiség kihatása ilyen hosszú idő után is, demográfiai kérdések, kisebbségek nyelvhasználata, helyzete, kisebbségek eloszlása a történelmi Magyarországon, Trianon kérdése és az ahhoz való különböző viszonyulások és a történetek máig érezhető hatásai.

Pozitív élményként éltük meg azt is, hogy az előadás interaktív volt és így iskolai körülmények között egyedi is, hiszen bevonta az előadó a „hallgatóságot”, így más pozícióban érezhettük magunkat, nem a megszokott tanár-diák viszonyban.

Kiemelnénk azt is, hogy választékosan, nyitottan, nagyon érthetően beszélt az előadó!

Megtisztelő volt számunkra, hogy az MTA tagja, egy kutató, egy történész eljött hozzánk, közvetlen volt hozzánk.

Az előadásban elhangzott ismeretek jó része már előkerült a történelem órákon, de mégis más megvilágításból hallhattuk és ez számunkra az érettségi előtt pár hónappal nagy segítséget jelentett nemcsak történelemből, hanem irodalomból is, hiszen kitértünk például Illyés Gyula Puszták népe című könyvére is, arra a mély szegénységre, amiben akkoriban éltek az emberek és egyéb irodalmi művek alapjául is szolgáltak.

Érdekes kérdésként vetette fel az egyik diák, hogy hogyan értették meg egymást az emberek olyan településeken, ahol többféle nemzetiségű ember élt.

Összességében pozitív tapasztalat volt Ablonczy Balázs látogatása, szívesen látjuk máskor is.

Utolsó kérdésünkre adott válasza is ösztönzőleg hatott az osztályra, mivel pályaválasztás, érettségi, felvételi előtt állunk: Miért jó történésznek, kutatónak lenni? Azért, mert a hobbim egyben a szakmám is!